

- STEMMER FRA KLYNGERNE -

Et bekymringskriv der skal tages alvorligt.

Det siges at julen er hjerternes tid, men det er ikke meget hjerterum eller varme vi har oplevet de sidste par år og den dårlige stemning er desværre tiltagende. - Min mand og jeg har derfor, som anciennitets beboere valgt at agere talerør for dem (6 klynger) der ikke tør af frygt for repressalier og- eller gerne vil bidrage konstruktivt til forandringer, men ikke har energien til det længere.

Der var engang så hyggeligt og idyllisk her i klyngerne, som taget ud af et Morten Korch scenarie, hvor vi kom hinanden ved og hvilede i den tryghed, som grundtanken omkring et kollektivt bofællesskab beror på; at alle gør en indsats og personlig dialog overkommer eventuelle kløfter imellem os.

Desværre oplever vi at samhørigheden, tilliden interpartes og de personlige relationer har vejet pladsen for en dystopisk og grum virkelighed, hvori beboere mærker en øget utryghed.

Tonen er blevet hård og kold, der er meldinger om et anmelderkorps mindset i klyngerne, decideret spionage, mistillid, en rygtekultur der uprøvet går sin gang, regelrytteri uden egen selvopfyldelse og en anklagende tilgang til beboerne uden evidens.

Jeg har hørt om beboere der anklages og i bydeform kommanderes til at fjerne skrald, de ikke selv har stillet ud, påbud om parkeringsforhold som ikke vedrører deres biler, chikaneri omkring altanudseende, antal af kæledyr, trods de forhold er godkendte af KAB, da flere har status af service dyr, som ikke tæller i normeringen, konflikteskalerende adfærd og nedrige kommentarer i forbifarten mv., listen er alenlang.

Alt skal naturligvis tages med et gran salt, men om end vi ikke kan verificere graden af faktualiteter, der er altid to sider af en sag, taler nutidens billede for sig selv. Der er færre deltagende i fællesarrangementer og beboerne er blevet mere reserverede idet de holder sig for sig selv.

I tilgift hertil og måske vigtigst af alt, manifesterer det en grad af utroværdighed som krænker beboernes rets følelse, når bestyrelsesmedlemmer i betroede positioner, som skal lede gennem eksemplarisk opførsel og er holdt til skærpet dekorum regler, ikke selv overholder reglementet, men i samme moment, absolut ikke holder sig tilbage for at pege fingre ad alle andre, og i meget uheldige vendinger. Retorikken er skammelig!

Det her er et opråb! Adfærden er ikke forenelig med god forvaltning og vi beboere, som den finansielle ryggrad i det her "foretagende", appellerer til forandring. Vi finder det forsmædeligt at denne utilstedelige udvikling er pågående og på sigt vil der drages tvivl om hvorvidt bestyrelsens sammensætning fortsat ses berettiget.

Lad os lære af fortiden, parkeringsadfærd kan gøre forskellen på liv og død ift. udrykningskøretøjer. En hund ikke i snor, er en herreløs hund og betragtes som en akut trussel af andre hunde, det er almen viden som min veninde, med egen kennel og hundeopdræt kan attestere. Efterladenskaber er ikke implicit ond vilje, vi har mange herreløse dyr og "gæster" fra andre i området, som lufter deres dyr uden samvittighed eller opdragelse herude. Æstetik er en smagsag og der er ikke udtømmende lister for fremståen, så længe det ikke ligner en losseplads, må det være godt nok. - Lad det her blive kimen til en tilbagegang til de gode gamle dage, hvor den korteste afstand mellem os er dialog og vi mødes i et tillidsfuldt rum. - Det synes jeg vi alle fortjener.

Glædelig Jul & godt nytår